

Her er en humoristisk omskrivning af teksten om kampen mod Tårnby FF. Hovedindholdet og kampens højdepunkter er udgangspunktet, men jeg givet det hele et skud selvironi, farverige vendinger og lidt ekstra klubkulturstemning:

Fantastisk aften på Amager: Tårnby FF besejret 3-2 – og vi overlevede!

Af Wagner

Optakten – eller “Operation Limbeholdet sammen”

Lad os være ærlige: Optakten var lige så rodet som en madpakke, der har været i tasken siden onsdag. Spirrevippen (aka Jacob Lind) brækkede anklen i sidste kamp – og nej, ikke symbolsk. Danny-boy var også fraværende, muligvis på flugt fra ansvar eller på yoga-retreat, vi ved det ikke.

Cheftræner Thomas W lignede en mand, der havde accepteret skæbnen og hans kaffe var ekstra sort den dag. Til gengæld var banen så fin, at vi kort overvejede at rulle os i græsset og bare nyde det. Men vi valgte at spille kamp i stedet.

Første halvleg – -Ping-pong og raketforsøg

Smørumdrengene kom ud som om nogen havde puttet energidrik i deres saftvand. Der blev presset og løbet, som om nogen havde lovet pizza efter kampen.

Men efter 10 minutter blev vi ramt af virkeligheden – bum, kontra, og så stod der 0-1. Klassikeren: Vi spiller som Barcelona, men modstanderen scorer som Bayern.

Heldigvis gav det ikke knækkede nakker. "Sand" (Sandris) lavede et raid ned ad kanten, og inde i feltet var der så meget ping-pong, at det mindede mere om bordtennis end fodbold. Bolden ville bare ikke over stregen – det var som om den havde angst for netmaskerne.

Søbbe fyrede et skud af, der nok stadig er i kredsløb – men desværre ikke i mål. Alligevel var det en halvleg med gang i den, smæk på kanterne og et publikum, der begyndte at tro på mirakler.

Anden halvleg – Når Gudman siger "nej!", mener han "BOOM!"

Anden halvleg startede med den der "åh nej, vi scorer aldrig"-stemning, som kun dansk fodbold kan fremkalde. Men så... kom de gyldne to minutter, som nu bliver indrammet hjemme i klubhuset.

57. minut: Chauki sender Lyng afsted som en brevdue med raketmotor – og bum, 1-1. Knap nåede vi at synke jubelbajeren før endnu et mål: Indlæg til Lyng, videre til Petar, og så fløj han (ja, fløj!) ind og satte den. 2-1 – og en midterforsvarer på scoringskurs? Hvad foregår der?

I det 76. minut blev Tårnby ramt af karma: De rodede rundt med bolden bagtil som om de spillede FIFA med bind for øjnene. Gudman sagde tak og smadrede bolden i kassen. 3-1. Han havde tydeligvis noget, der skulle ud – og det kom ud i form af en bold med ild i.

Slutspurt og svedige håndflader

De sidste 15 minutter bød på det klassiske: modstanderen sender alt frem – inklusiv massør og holdleder. I overtiden fik de klemte en reducere ind til 3-2, og så svedte vi alle lidt ekstra. Men vi holdt stand – og omklædningsrummet lød som en blanding af karaokeaften og krigsråb. Sejrssang på fuld volumen!

Spillerne – Helte og (næsten) halvguder

Det var en kollektiv kraftpræstation med store præstationer hele vejen rundt. Chauki og Gudman spillede som mænd, der ville i historiebøgerne. Malik spillede sin bedste kamp, måske fordi han gerne ville vise sine gamle Tårnby-holdkammerater, hvordan man gør.

Sandris var over det hele, Lyng både scorede og assisterede, og Petar – midterforsvarer som nu spillede som angriber – leverede igen. Carl spillede sig ind med manér, og de faste folk leverede solidt som altid.

Råd fra coach-hjertet

Vi har seks kampe igen. Råd: Glem alt om at bakke. Vi skal fortsætte med at spille aggressivt, direkte og med lige dele hjerte og humor. Med det her løbepensum og holdånd, er vi svære at danse med.

Det var, mine damer og herrer, en fantastisk aften på Amager. Og ja – vi skal have trykt T-shirts med “3-2 på Tårnby – vi gjorde det!”
